

PORIADOK SVÄTÝCH OMŠÍ
FARNOSŤ SVÄTÉHO MICHALA ARCHANJELA
TEL. 034/77 340 96, MOBIL: 0910/228 549

NEDEĽA 7. OKTÓBER	8.15	DVADSIATA SIEDMA NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ
	9.30	Suchohrad: Poďakovanie pri príležitosti 30. Výročia sobáša Za zdravie a B. požehnanie pre Boženu Fusekovú, poďakovanie pánu Bohu za 97 rokov života a prosba o Božie požehnanie pre živých a + členov rodiny
	15.00	Suchohrad: Adorácia Najsvätejšej Sviatosti s požehnaním
PONDELOK 8. OKTÓBER	7.30	Za víťazstvo nepoškvrneného srdca Panny Márie
UTOROK 9. OKTÓBER	17.00	Za víťazstvo nepoškvrneného srdca Panny Márie
STREDA 10. OKTÓBER	17.00	+ rodinu Grebíkovú a Fabulcovú
ŠTVRTOK 11. OKTÓBER	17.00	<i>Spomienka Svätého Jána XXIII., pápeža</i> Za víťazstvo nepoškvrneného srdca Panny Márie
PIATOK 12. OKTÓBER	17.00	Za uzdravenie Moniky a Andreja
	18.00	Suchohrad: + Terézia Rúžičková
SOBOTA 13. OKTÓBER	8.00	<i>Spomienka Panny Márie v sobotu</i> Za farníkov
NEDEĽA 14. OKTÓBER	8.15	DVADSIATA ÔSMA NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ
	9.30	Suchohrad: + manžel Štefan Havlík, rodičia a súrodenci Za zdravie a Božie požehnanie pre Borisa Šimkoviča, Ota Šimkoviča a celú ich rodinu
	15.00	Adorácia Najsvätejšej Sviatosti s požehnaním

- ❖ Počas celého **mariánskeho mesiaca október** sa budeme každý deň pred sv. omšou modliť modlitbu sv. ruženca, spolu s modlitbou k sv. Jozefovi.
- ❖ Dnes po sv. omši bude stretnutie ruženčiarov, pomodlíme sa desiatok ruženca a vymeníme si tajomstvá posvätného ruženca na ďalší mesiac
- ❖ Dnes o 15.00 hod. bude adorácia Oltárnej Sviatosti v Suchohrade.

FARSKÝ LIST

Záhorská Ves – Suchohrad

7. OKTÓBER 2018

Č. 41

Moja cesta: Sestra Mária Faustína

Dávame priestor ľuďom, ktorí žili dávno, niektorí pred niektorými rokmi. Voláme ich svätci. Sú tými, ktorí kráčali svojou životnou cestou.

Predstavia vám ju a ukážu, v čom sa od nich môžete inšpirovať. (Sviatok 5. októbra) Nikto o tom nevedel, okrem mojej predstavenej, spovedníka a pár blízkych duší. Môj denník a moje zážitky s Bohom boli skryté, rovnako ako moje utrpenie.

Nemalo to byť viditeľné. A to nielen preto, že ma k tomu povzbudil môj spovedník. Dobré si pamätám, ako mi

pripomenul, aby odo mňa každý odchádzal povzbudený a s radosťou. Nemalo to byť viditeľné ani z postu môjho rehoľného spoločenstva: to, že som slúžila ako sestra v Kongregácii sestier našej Panej milosrdenstva, mi predurčilo náročnú prácu so ženami, ktoré neboli práve vzorné.

Po desiatich rokoch môjho života v reholi sa mi osobitným spôsobom prihovoriť Boh. Dostala som poslanie hovoriť o jeho milosrdenstve, o jeho láske bez konca, ktorá každému dáva šancu a nikoho neodpisuje.

Nemohla by som o tom hovoriť, ak by som to sama nežila. Ponúkla som Bohu seba samu ako obeť na odčinenie hriechov iných. Chcela som, aby každý pocítil kus milosrdnej lásky Boha práve cezo mňa, aby mohli uveriť tomu, o čom som písala. Učila som sa od Matky milosrdenstva... a dopĺňala sily pred Eucharistiou. Moje ľudské ja by na túto úlohu bolo samo príliš slabé.

Každodenné stretávanie sa s tými, ktorí mi boli zverení, mi ukázalo, aké ťažké je niekedy presvedčiť o láske milujúceho Boha človeka, ktorý je zamotaný v kľbku hriechov. Modlitbami som obmäkčovala ich srdce a vyprosovala im ešte viac milosrdenstva.

Vedela som, prečo to chcem: Boh mi dovolil nazrieť do pekla. Ešte dobre, že som tam bola v sprievode svojho anjela strážneho. Toľko utrpenia sa nedá vidieť... nedá nebolieť. Bez Boha... prvá rana... s výčitkami svedomia, ktoré neskutočne pália a bolia... druhá rana... a vedieť, že sa to už nezmení, že už nie je cesty späť... a spaľujúci oheň Božieho hnevu, z odmietnutia milosrdenstva a neskutočne mnohých šanci... a v tme a obrovskom zápachu je neznesiteľná aj prítomnosť satana. Zúfalstvo, zlorečenie, kliatby, nenávisť Boha... trápenie zmyslov, presne tých, ktorým na zemi tak dožičili. Och! A najviac duší bolo tých, ktoré neverili, že peklo môže existovať.

Pre toto som nemohla mlčať. Nemohla som nepísať. Nemohla som nešíriť Korunku k Božiemu milosrdenstvu. Napriek tuberkulóze, napriek nepochopeniu mnohých okolo mňa. Vidiac bolesť Boha z každej zatratenej duše, nemohla som ostať nečinná.

V tretiu hodinu som kľakala a vzývala Božie milosrdenstvo a podľa výzvy Pána sa modlila krížovú cestu, zvlášť za hriešnikov, ktorí boli príliš tvrdí. Boh mi sľúbil a sľubuje to všetkým, že v hodine utrpenia vyprosím všetko pre seba a iných.

Videla som milosrdného Boha... cítila jeho neutíchajúcu lásku a smútok... aká iná som mala byť, ak nie milosrdná, ako je aj on milosrdný?

Svoju úlohu ukazovať na jeho milosrdnú lásku som ukončila 5. októbra 1938. Milosrdný Boh ma vzal do svojho milosrdenstva naplno.

Moja rada:

Tiež ňa určite trápi ktosi blízky či v okolí, kto nie a nie skočiť do náručia Boha! Viem, ako sa bojí a ako ho satan drží. Viem, že netuší, čo ho čaká... a viem aj to, čo má moc vyprosiť mu návrat a odpustenie. Kľakaj v tretej hodine, Korunka ti nezaberie veľa času... ale ten krátky čas dá aj tebe, aj iným, ak budeš vzývať jeho milosrdenstvo, všetky potrebné milosti. Pros...!

Pod čiarou

Sestra Faustína sa narodila 25. augusta 1905 v Glogowiaci v Poľsku ako tretie dieťa z desiatich, pokrstená bola menom Helena. Ako dvadsaťročná vstupuje do Kongregácie sestier našej Panej Milosrdenstva, pracuje s problémovými mladými ženami. Jej mottom bolo byť milosrdnou, ako je milosrdný náš Otec v nebi, čo vyplývalo aj z jej videní a mystických zážitkov, ktorými ju Boh veľmi povzbudzoval šíriť úctu k Božiemu milosrdenstvu. Zomiera 5. októbra 1938 v Krakove na tuberkulózu.